

[Finansministeren.]

(Rosk. a.)s henvisning til Z-planen, kan man jo vanskeligt få andet indtryk, end at det drejer sig om gamle travere. Derfor vil jeg godt sige, at der ikke i den økonomiske situation, som vi befinder os i, er noget som helst, der kan ændre den vurdering, vi anlagde på fremskridtspartiets forslag sidste år, tværtimod. De virker endnu værre i den øjeblikkelige situation, end de gjorde sidste år, og derfor skal mit spareforslag til fremskridtspartiet være, at man bør overveje de 1.200 forslag endnu en gang og spare os for spareforslag, som er uigennemførlige. Jeg synes også, fremskridtspartiet skulle gøre sig den tanke klart, at vi aldrig nogen sinde i folketingets historie har haft et parti, der har produceret så meget papir og foranlediget så meget papir produceret uden at opnå nogen resultater.

Hr. Christophersen gav udtryk for, at det skønnede betalingsbalanceunderskud var for stort, og hvis jeg forstod hr. Christophersen rigtigt, var det samme tilfældet med det statsfinansielle underskud; hr. Christophersen mente følgelig, at disse underskud måtte nedbringes. Derfor var det selvfølgelig med meget stor interesse, jeg lyttede til, hvilke konkrete forslag hr. Christophersen nu ville fremkomme med, men her var hr. Christophersens indlæg en skuffelse, ikke bare for mig, men også for flere andre ordførere, hvad de gav udtryk for.

Se, sidste gang vi hørte en bare nogenlunde sammenhængende finanspolitisk stillingtagen fra venstre, var under folketingets samling i august, og det var især i et indlæg fra hr. Anders Andersen. Her sagde venstre for det første, at man kun ville medvirke til afgiftsforhøjelser i 1977-78 på godt 1,7 mia kr., altså afgiftsforhøjelser på godt 3 mia kr. mindre end dem, regeringen foreslog. Det var det ene.

Det andet, venstre sagde, var, at man ville spare 1 mia kr. mere end augustforligspartierne. Man var dog for blufærdig til offentligt at sige, hvor det skulle ske, men spares skulle der altså, og det var 1 mia kr. mere end augustforligspartierne.

Venstre var endelig for det tredje mere end kølig over for regeringens forslag om erhvervs- og beskæftigelsesfremmende foranstaltninger til omkring 1/2 mia kr., hvilket selvfølgelig ikke er nettoudgifter, fordi man samtidig sparer arbejdsløshedsunderstøttelse. Det vil altså sige, at for 4 måneder siden var venstres finanspolitik godt 1 1/2 mia kr. svagere, end augustforligspar-

tiernes var det; det vil sige, at venstres statsfinansielle underskud var større, og det vil sige, at venstres betalingsbalanceunderskud var større, end regeringens var.

Det var selvfølgelig på denne baggrund, at man med særlig spænding lyttede til, hvad det nu var, hr. Christophersen ville foreslå. Det første, hr. Christophersen sagde, var, at der bør gennemføres større besparelser både på de rammebelagte og på de lovbundne udgifter. Men jeg går ikke ud fra, at det er større besparelser end den ene milliard kroner, man ville spare mere, end augustforligspartierne ville spare. Hvis jeg har ret i den antagelse, er der altså stadig væk et minus i venstres regnestykke på 1 1/2 mia kr. i forhold til regeringens. Så er venstres underskud både på det ene og det andet felt stadig væk større end regeringens.

Men det kunne naturligvis være interessant at høre fra hr. Christophersen, om venstres forslag nu er, at der skal spares mere end den ene milliard kroner mere, end augustforliget har sparet.

Det andet synspunkt, som hr. Christophersen fremkom med, var, at man kunne ændre bruttofaktorindkomstreguleringen af de generelle tilskud til kommunerne. Man kan også helt ophæve den, det var måske snarere det, hr. Christophersen var inde på. Her minder jeg om, at vi altså har ændret bruttofaktorindkomstreguleringen, således at den offentlige sektor ikke længere indgår i beregningerne, og det har der dog været nogle besparelser forbundet med. Men jeg går ud fra, at hr. Christophersen vil være enig med mig i, at der ikke er milliardbeløb at hente på dette område og i ganske særlig grad ikke på kort sigt, medmindre der skal blive tale om en simpel overvæltning af udgifterne på kommunerne med det resultat, at de selvfølgelig vil sætte deres skatteudskrivning i vejret.

Endelig sagde hr. Christophersen for det tredje, at man også skulle ændre eller ophæve den automatiske regulering af bundfradraget og indkomstskattesatserne. Nu ved vi alle, at venstre hele tiden har været imod denne regel, så det skal jeg selvfølgelig ikke gøre bemærkninger til, men venstre har samtidig hidtil været tilhænger og erklæret tilhænger af endnu større indkomstskattelettelser end dem, som augustforligspartierne gennemførte i august måned, og har ved enhver lejlighed sagt, at man skulle formindske indkomstskatten. Hvis